

ששים אמות ורחבו ו' אמות, והעמידו בבקעת דורא, וארז"ל על כי שמע בפתרון חלומו אשר ישראל ינחלו המלכות בארץ ישראל עד עולם, לכן עשה הצלם בחשבו להכשילים בעוון עכו"ם למען לא ינחלו המלוכה, וכן שיבואו נציגים מכל העולם, והכרוז יקרא בקול גדול שבעת אשר תשמעון קול קרן השופר וכל שאר מיני זמר, או אז תפלו על פניכם ותשתחוו אל צורת הזהב אשר העמיד נבוכדנצר ויקבלו את מלכותו, ומי אשר לא יפול וישתחוה אזי מיד בעת הזאת יושלך לתוך תנור אש הבוררת, וכנראה שהוא הבין בדעתו שזה ימנע מהיהודים לשלוט בעולם, וממילא הוא זה שישאר, שלחו שליחים לכל העולם שישלחו נציגים לאותו יום של קבלת מלכות נבוכדנצר ע"י ההשתחויה לפסל שלו, ומהיהודים הוא בחר את חנניה מישאל ועזריה כנציגי העם היהודי להשתחוות לפסל, ואע"פ שזה היה פסל, זה לא היה ממש עבודה זרה, רק קבלת מלכות נבוכדנצר, ועל כן לא היה ברור להם אם הם יכולים למסור נפש על זה, ועל כן הם הלכו לשאול את יחזקאל הנביא שאמר להם שישאל את ה' אם הוא יצילם, וה' אמר לו שהוא לא יצילם, אמנם הם חישובו בדעתם, מה לעשות? ואז הם נשאו ק"ו לעצמם מהצפרדעים במצרים, שמה הצפרדעים שלא נצטוו על מסירות נפש, מסרו עצמן למיתה על קידוש השם כשנכנסו לתוך התנורים, **אנחנו בני אברהם יצחק ויעקב** שהצטוונו על מסירות נפש למען כבודו של הקב"ה לא כל שכן, **והם החליטו** שהם ימסרו נפש למען כבוד ה', ומובא שלאחר מכן אמר הקב"ה ליחזקאל הנביא מה אתה חושב שאני לא יציל אותם, וודאי שאני יציל אותם, רק הקב"ה רצה להגדיל להם את הנסיון כדי שילכו במסירות נפש, ומה שהוא אמר שהוא לא יציל, הכוונה היא בניגון של בתמיה וכי **אני לא יציל אותם!!!** ובאמת נבוכדנצר הורה להשליך אותם לכבשן האש שהיה דלוק שבעה ימים בבקעת דורא על זה שהם לא השתחוו לפסל שלו, **בְּאֹתָהּ שָׁעָה בְּקִשּׁוֹ מִלְּאֲכֵי הַשָּׁרֵת לִירֵד לְהַצִּיל חֲנַנְיָה מִיִּשְׁאֵל וְעִזְרְיָה מִן הַכְּבָשָׁן. אָמַר לָהֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוֹאִיל וְלִשְׁמִי יִרְדּוּ, אֲנִי יוֹרֵד וּמְצִילָן וּמַתִּירָן.**

והשאלה ידועה שהרי איזה ק"ו הם עשו, שהרי הצפרדעים כן נצטוו על מסירות נפש להיכנס לתנורים, וכמו שכתוב בפסוק **"ובך וכו' ובתנור יעלו הצפרדעים"!!!**

מבאר המגיד הנודע ר' שבתי יודלביץ זצ"ל בתיאורו הנפלא שנתאר לעצמנו איך זה היה במכות של מצרים, שאם נאמר שמה רבינו היה מגיע לפיצה של מצרים, ומכריו **צפרדעים... צפרדעים...** הקב"ה קורא לכם לקדש את שמו וכולכם להסתער על בית פרעה שנאמר **"ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מיטתך"**... ומיד היו המוני צפרדעים יוצאים מהפיצה הרטובה והקרה ומסתערים על הארמון של פרעה, נכנסים לחדר השינה למיטה של פרעה מתחת השמיכת פוך הנעימה, וכל צפרדע חושב לעצמו... **הא...! לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו שציונו "ועל מיטתך"**, כזה נעים פה, במקום להיות בפיצה הקרה והרטובה, להתגלגל בנעימות בתוך הפוך של פרעה, הא... **'הזיסל'ה מצוה'...**

ולאחר מכן משה רבינו היה מגיע שוב לפיצה של מצרים, ומכריו צפרדעים... צפרדעים... הקב"ה קורא לכם לקדש את שמו וכולכם להסתער על בית עבדי פרעה שנאמר **"ובבית עבדך"**, **אומר ר' שפעס"ל** איפה זה בית עבדך? בפרלמנט של פרעה איפה שמערבבים את כל ענני הפוליטיקה של מצרים, שם על הכסאות היפים של השרים עם הווילונות המעוצבים, וכמובן כל הצפרדעים בשמחה וברינה ברנן ובגיל מסתערים מהכא להתם ומהתם להכא... לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה שציונו **"ובבית עבדך"** במקום להתרטב לנו שם בדוחס בביצה וכו'...

ולפתע שוב הצפרדעים שומעים את קולו הרם והנישא של משה רבינו ליד הפיצה שמכריו שוב: צפרדעים... צפרדעים... הקב"ה קורא **לכם לקדש את שמו וכולכם להסתער ולהיכנס לתנורים שנאמר "ובתנור ידך"**, וכמובן שהצפרדעים היו נכנסים לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה לתוך התנורים למען שמו יתברך במסירות נפש להישרף בתנור על קידוש ה' למען כבודו יתברך...

אם זה באמת כך היה, היה קשה מה חנניה מישאל ועזריה אמרו שהצפרדעים לא נצטוו על מסירות נפש, שהרי הם כן נצטוו? אבל זה לא היה כך! **אלא איך זה כן היה!!!**

משה רבינו מגיע לפיצה של מצרים, ומכריו צפרדעים... צפרדעים... הקב"ה קורא לכם לקדש את שמו וכולכם להסתער... שנאמר **"וְשָׂרָף הַיָּאֵר צִפְרָדַיִם וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתְךָ וּבְחֵדְרֵךְ מִשְׁכַּבְּךָ וְעַל מִטַּתְךָ וּבְבֵית עַבְדְּךָ וּבְעַמֻּדָה וּבְתַנּוּרֶיךָ וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶיךָ"** ומיד הצפרדעים יוצאים בדבר ה'... חלק הולכים לבית פרעה למיטה שלו, חלק לבית עבדיו, תוך כדי שהצפרדעים מתענגים שם... שואל צפרדע אחד את חבירו אנו מתענגים פה, אבל משה רבינו אמר בדבר ה' שצריך ג"כ להיכנס לתוך התנורים, מה שנקרא **להסתער לתוך קו האש**, נו... **כבבוד!** נגיד לשם יחוד... אתה בא!!!... ואז הצפרדע מסתכל עליו בחזרה במבט תמה, **מה??? להיכנס לתנור... ל ה י ש ר ף באש... מה??? הקב"ה ציוה עלי להיכנס לתנור!!! מה אני נראה לך צפרדע צו"ל!!!... זה הוא ציווי כללי על כלל הצפרדעים... לא עלי!!!** שאלה הצפרדעים השחורים ממאה שערים... הנטורי קרתא האלו... שהם יכנסו לתנורים... אני תן לי להתענג בפוך של פרעה... **אמנם היו צפרדעים** שכאב להם דבר ה', **היתכן שדבר ה' ישאר באויר**... ואף אחד לא יכבד את זה... כך שהיו צפרדעים שאפילו שלא נצטוו באופן פרטי להיכנס לתנורים, קדשו עצמם בסילודין ונכנסו לתנורים על דבר כבוד שמו, וכתוב **בפה קדוש להגרי מוולאזין זצ"ל** שלאחר מכן כל הצפרדעים מתו, ורק ביאור תשארנה, זהו אותם הצפרדעים שנכנסו לתנורים, **שרק הם זכו להינצל ולחיות...** **וא"כ מובן** מה הק"ו שעשו חנניה מישאל ועזריה שהרי שום צפרדע לא נצטווה בצורה פרטית להיכנס לתנור, ובכל אופן הם נכנסו לתנורים, שלכן הם החליטו ללמוד מהם למסור נפש.

מתאר ר' שפעס"ל שהם עשו כזה חשבון מה אמור להיות כתוב בעיתונים בכותרות הראשיות של כל העולם, שמלך העולם נבוכדנצר ישב על במה גדולה לבוש בבגדי יקר תפארת גדולתו וכל גדולי המלכות סובבים אותו, וברקע כבשן האש שכבר דולק כמה ימים לשרוף את מי שימרה את פי נבוכדנצר, ובהינתן האות כל הנציגים מכל העולם כרעו ברך לכבודו של נבוכדנצר, וא"כ איזה חילול ה' זה יהיה, שאף אחד לא מוחה על כבודו של ה' יתברך, **שלכן הם החליטו לשנות את הכותרות בעיתונים** כך שלמחרת ההופעה יכתבו בכל העיתונים שבהינתן האות וכל נציגי העולם השתחוו לנבוכדנצר **שלושה יהודים לבושי שחורים** חרדים עמדו בגאון ובקומה זקופה ולא כרעו ברך לנבוכדנצר **והכריזו בזאת שה' הוא האלוקים ורק לו תכרע כל ברך וכו'**, **האי... האי... האי...** איזה קידוש ה' זה יהיה... **ובאמת מובא** שאם חנניה מישאל ועזריה היו כן כורעים ומשתחוים לפסל של נבוכדנצר, הקב"ה היה מחזיר את העולם לתוהו ובוהו, על זה שלאף אחד מכל באי עולם לא היה איכפת לו מכבודו יתברך.

ב] "כָּבֵד לֵב פְּרָעָה" (ז,יז) ר' ישראל סלנטר **זצוק"ל** היה מתאר את הפעולה שמוסר עושה לאדם, על ידי תיאור עליו עצמו, וכך אמר: בתחילה כשלמדתי מוסר חשבתי שאני הצדיק, שהרי אני לומד מוסר, וכולם רשעים בכך שלא לומדים, ובהמשך כשהתמדתי בלימוד המוסר הבנתי שאני לא כל כך צדיק וכולם לא כל כך רשעים... ואחרי זה כשכבר הרביתי ללמוד מוסר הבנתי שאני לא צדיק וכולם צדיקים... שאל המשגיח רבי נתן וואכטפויגל זצ"ל: **ומה חשב ר' ישראל לפני שהתחיל ללמוד מוסר?...** וענה מיניו וביה: **לפני שלמד מוסר הוא לא חשב בכלל... ועל דרך זה אומרים** בשם ר' שלום שברון זצ"ל שאמר בשם רבו ר' אלי' לופיאן זצ"ל איך אחרי 'מסע-חלומות' בתפילת שמונה עשרה מסוגל אדם לפנות אל הקב"ה ולאמר **"ייהיו לרצון אמרי פי והגיון ליבי"?**... וענה: התשובה יותר עצובה מהשאלה... **כי גם כשאומרים את זה לא חושבים...** (גליון ה' ישיבישעיר חומש להגרי"ב נבנצאל שליט"א)